

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 69291-07-19 פלוני נ' משטרת ישראל

בפני כב' הרשם הבכיר צחי אלמוג

התובע

פלוני

נגד

הנתבעת

משטרת ישראל

פסק דין

תביעה כספית בגין נזקים שנגרמו לדלת דירת התובע עקב חיפוש שערכה משטרת ישראל בביתו.

רקע כללי טענות התובע

ביום XXX בשעה 09:45 הגיעה המשטרה לביתו על מנת לערוך חיפוש, בלי שיתנו לו כל הזדמנות לפתוח את הדלת. אל ביתו הגיעו מספר שוטרים בלבוש אזרחי, דפקו בחוזקה על דלת הכניסה וביקשו מן הנוכחים בדירה לפתוח את הדלת מאחר ויש בידם צו חיפוש.

ילדיו ששהו בבית באותה העת, מסרו לשוטרים כי הם ניגשים להביא מפתח, אולם בשלב זה לטענתו השוטרים החלו לבעוט בדלת, והחלו להפעיל מכשירים לפריצת דלת הכניסה.

התובע הוזעק למקום על ידי ילדיו וטוען כי ילדיו אשר נכחו בדירה באותה העת, אמרו לשוטרים כי אביהם בדרכו אל הדירה אך לדבריו השוטרים המשיכו בפעולות לפתיחת דלת הכניסה, שברו את הדלת והמשקוף ונכנסו פנימה.

התובע טוען כי הוא תיקן את דלת הכניסה ואת המשקוף ושילם עבורם סך של 2900 ₪.

ביום 27.10.2019 הגיש התובע לבתי המשפט בקשה להגדיל את סכום התביעה לסך 8000 ₪, בגין עוגמת נפש שנגרמה לאשתו, ופיצוי נוסף עבור הוצאות משפטיות שנגרמו לו לטענתו בעקבות מעצרים של שני ילדיו.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 69291-07-19 פלוני נ' משטרת ישראל

טענות הנתבעת

במסגרת חקירה שהתנהלה בעניין בנו של התובע (להלן "החשוד"), התבקש והוצא צו מעצר נגדו וצו חיפוש ביום XXX. צו החיפוש שהוצא היה לכתובת XXX.

ביום XXX בשעה 09:45 הגיע כוח משטרה לביתו של התובע בעקבות מידע מודיעיני לפיו בנו של התובע מחזיק סמים מסוכנים. הכוח המשטרתי חבש כובעי זיהוי משטריים וניגש לדלת הכניסה לבית. השוטרים החלו לדפוק על הדלת ולצעוק: "משטרה לפתוח". השוטרים חזרו על פעולה זו במשך מספר דקות, אולם הדלת לא נפתחה.

רק לאחר שהבחינו השוטרים שיש אנשים בבית ולאחר שדרישתם לפתוח את הדלת לא נענתה, החלו לנסות לפתוח את הדלת בכוח. האנשים שהיו בבית לא שיתפו פעולה עם השוטרים ולא פתחו את הדלת, ולפיכך התגבשה הסמכות להיכנס אל הבית בכוח בהתאם לסעיף 45 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969 (להלן – הפקודה).

על האנשים בבית היה לאפשר את פעולת החיפוש. בניו של התובע פעלו בניגוד לחובה החוקית המוטלת עליהם ועל כן האחריות לנזקי התובע מוטלת על בניו.

פעולות השוטרים לא חרגו ממידת הנחיצות הסבירה לשם ביצוע תפקידם והנזק שנגרם אם נגרם, היה הכרחי ומינימלי בנסיבות העניין.

הנתבעת טוענת כי מכיוון שפעלה ללא רשלנות, עומדת לה ההגנה הקבועה בסעיף 3 לחוק הנזיקים האזרחיים (אחריות מדינה) התשי"ב - 1952.

בדיון נכחו התובע ואשתו; מטעם הנתבעת העיד השוטר XXX. לאחר הדיון הגיש התובע לבית המשפט ארבעה סרטונים מיום האירוע. הנתבעת הגישה שישה סרטונים מיום האירוע.

סעיף 45 לפקודה קובע:

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 69291-07-19 פלוני נ' משטרת ישראל

1 **"אדם הגר בבית או במקום שמותר להיכנס אליו מכוח רשות לעצור או לחפש, או**
2 **הממונה על בית או מקום כאמור, ירשה, לפי הדרישה, כניסה חופשית וייתן כל הקלה**
3 **סבירה; נדרש וסירב להרשות לכניסה כאמור, מי שזכאי להיכנס רשאי לבצע את**
4 **הכניסה בכוח."**

5
6 זכות הכניסה בכוח לרשות היחיד של האזור כדי לעצרו או לערוך חיפוש בביתו - אף אם מצויה בידי
7 השוטר פקודת מעצר או חיפוש שהוצאה כדין - מותנית בכך שתחילה דרש השוטר מאותו אזור
8 לאפשר לו להיכנס לביתו, והאזור סירב להרשות כניסתו.

9 יצוין כי התובע לא טען כי צו המעצר והחיפוש היו לא חוקיים.

10
11 גבולות האחריות הנזיקית של המדינה על מעשיה, קבועים בסעיף 3 לחוק הנזיקים האזרחיים
12 (אחריות המדינה), התשי"ב - 1952, אשר קובע בזו הלשון:

13
14 **"אין המדינה אחראית בנזיקים על מעשה שנעשה בתחום הרשאה חוקית, מתוך אמונה**
15 **סבירה ובתום לב בקיומה של הרשאה חוקית; אולם אחראית היא על רשלנות**
16 **שבמעשה."**

17
18 אין חולק על חובת הזהירות שחבה המדינה כלפי מי שהיא מפעילה כלפיו את סמכויותיה השלטוניות,
19 וודאי בעת ביצוע פעולות הפוגעות בזכויות הפרט כדוגמת צו חיפוש.

20
21 על בית המשפט, בבואו לבחון את גבולות אחריות המדינה בפעולות שוטרים, לצאת מתוך נקודת הנחה
22 כי פעולותיהם של אלה עשויות באופן תדיר להיות כרוכות בהפעלת שיקול דעת והכרעה, בזמן אמת
23 ובתנאים מאתגרים, בין אינטרסים מתנגשים שעיקרם - שמירה על שלום הציבור אל מול זכויותיהם
24 של החשודים. על בית המשפט לבחון האם פעולותיהם של השוטרים חרגו באופן מובהק ממתחם
25 הסבירות - תוך התחשבות בכלל נסיבותיו של האירוע הנדון. אמנם, בסופו של דבר, נסגר התיק נגד
26 בנו של התובע, אך עובדה זו לבדה אינה יכולים להצביע, בהכרח, על כך שהנתבעת, בנסיבותיו של
27 האירוע, סתתה מהסטנדרט המצופה ממנה. טענותיהם של הצדדים להלן ייבחנו לאור שיקולי
28 המדיניות שהובאו בעניין ע"א 3580/06 **עזבון המנוח חגי יוסף ז"ל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו,
29 21.03.2011), אשר בו הודגש כי בחינת פעולות שיטור תעשה לאור מכלול הנתונים שהיו עשויים
30 להתגלות בזמן אמת ולא – "כחכמה לאחר מעשה" (ראו פסקות 87, 91 ו-125 לפסק דינה של השופטת
31 פרוקצ'יה וכן את פסק דינה של השופטת חיות). סבירות ההתנהגות נבחנת על פי מכלול הנתונים
32 ששימשו את הרשות בזמן אמת ובעת עשייתן של הפעולות ובזמן קבלת ההחלטות, על פי הנסיבות

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 69291-07-19 פלוני נ' משטרת ישראל

והתנאים שהיו קיימים במועד הרלוונטי, ואין בוחנים את ההתנהגות כחוכמה בדיעבד (ראו: ע"א 4371/13 לסרי נ' משטרת ישראל (14.12.14) [פורסם בנבו]).

יישום הדין לנסיבות המקרה

האם המשטרה הפעילה את סמכויותיה בסבירות ובזהירות המתחייבים מנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה, מתוך המגמה שלא לגרום נזק מעבר לנדרש?

על התנהלות השוטרים בטרם פרצו לבית, העיד השוטר מר XXX:

האירוע קרה ב-XXX. בעקבות צו חיפוש וצו מעצר נגד החשוד הגענו עם השוטרים לכתובת בעקבות סמים, השוטר שעליתי אתו ביחד דפק בדלת הוא אמר להם לפתוח הציג להם תעודת שוטר וצו חיפוש, מדובר בקטין אז השוטרים לא מגיעים על מדים אלא על אזרחי כדי לשמור על צניעות החשוד, נשמעו קולות מהבית לא הסכימו לפתוח את הדלת מדובר בהעלמת ראיות ומדובר בסמים, יש לנו את האישור לפרוץ את הדלת. לא נפתחה הדלת עם הערכת פריצה, לא ממש הייתי עם שעון אבל אחרי כמה ניסיונות שלא הסכימו לפתוח את הדלת היה חשש להעלמת ראיות אחרי שהזהרנו ואמרנו אנחנו פורצים את הדלת אני באותו רגע התחלנו את הפריצה ולא רצינו שהשכנים יחשבו שמשוהו לא תקין שמתי כובע זיהוי מספיק שאחד ישים והיינו בפריצה של הדלת ואז ניסינו עם פטיש 5 ק"ג לפתוח את הדלת הערכה פתחה קצת אבל היא לא נפתחה לא הצלחנו ואז ההורים הגיעו, האבא היה עצבני בהתחלה אפשר להבין אותו, דיברתי אתו ולקחתי מהאימא את המפתח של הבית בגלל הדפיקות הדלת לא נפתחה הזמנו כיבוי אש והם פרצו ממקום אחר ואז הצליחו לפתוח.

ש. אני מציגה בפנייך דו"ח פעולה שנרשם על ידי XXX שהיה חלק מצוות האירוע, אני מראה לעד מטעמי XXX כבודו שאל כמה זמן עד שהתחילו את הפריצה אם אתה יכול רגע לעבור על דו"ח ולהשיב לשופט?

ת. קראתי את הדוח לפני הדיון שעשיתי את ההכנה. לא לקחתי זמנים אבל מהדוח שרשום, רשום בערך רבע שעה.

בכתב התביעה טען התובע כי ילדיו אמרו לשוטרים שדפקו בדלת כי הם הולכים להביא מפתחות. בבית המשפט אמר: "... לא עבר 23 שניות מהמקרה בעיטות על הדלת לפתוח את הדלת טענה חוזרת ונשנית לפתוח את הדלת הילד הביא את המפתח ומצא את המפתח בא להכניס אותו הצליח לנדר לא נפתח...".

ואולם, בסרטון מספר 2 מטעם התובע רואים את ילדיו של התובע אשר נכחו בבית בזמן הגעת כוח השיטור, וצילמו את האירוע מתוך הבית בזמן שכוחות השיטור נמצאים בחוץ ודופקים על דלת

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 69291-07-19 פלוני נ' משטרת ישראל

הכניסה לבית. הילדים אינם פותחים דלת הכניסה לשוטרים ואף מציינים בפניהם כי עליהם להמתין עד שאביהם יגיע אל הדירה וכי אין להם מפתחות. נשמעות בסרטון בבירור דפיקות השוטרים על דלת הכניסה ונשמעות הבקשות החוזרות ונשנות של השוטרים לפתוח את הדלת. ניכר כי הסרטון לא צולם מתחילת האירועים אלא בזמן כלשהו לאחר שהתחילו. לפיכך, לא ניתן לקבוע מהסרטון שצולם כי השוטרים לא ניסו תחילה לדרוש להכנס "בדרך המלך" קרי, לאחר שדפקו והזדהו מעבר לדלת, אך בהחלט ניתן להתרשם כי בני הבית נדרשו פעמים רבות לפתוח את הדלת. הסרטון גם מוכיח כי לא היה שום ניסיון של ילדי התובע לפתוח את הדלת עם מפתח כפי שטען, ואף אחד מהם לא נראה מביא מפתח או אומר כי הוא מנסה לפתוח ולא מצליח. לפיכך אני דוחה את גרסתו זו של התובע.

כל עדותו של התובע ביחס למה שקרה עד שהגיע לבית היא למעשה עדות מפי השמועה. אכן, בבית המשפט לתביעות קטנות ניתן לקבל לפעמים גם עדות כזו, אולם מדובר בשיקול דעתו של בית המשפט וכאשר מוצדק לעשות כן. במקרה זה, לא מצאתי כל הצדקה לקבל את דברי התובע כראיה למה שקרה עד שהגיע, והיה עליו להביא לעדות את ילדיו. לא מצאתי כי היתה מניעה כלשהי להביאם לעדות. בנסיבות אלו אני מעדיף את עדותו של השוטר מר XXX, אשר נכח באירוע מתחילתו ואשר תיאר בפירוט את מהלך העניינים. עדותו לא נסתרה והיתה מהימנה עליי.

בסרטון מספר 3 מטעם התובע נראה כי אחד מהשוטרים שהיו במקום יוצא מהבניין בשעה 09:58 על מנת להביא כלי פריצה. לטענת הנתבעת לאחר המתנה של כ-7 דקות בהם הנוכחים סירבו לפתוח את הדלת, הוחלט לפרוץ את דלת הכניסה.

ברור כי אם הנוכחים בדירה היו נענים לבקשת השוטרים, פותחים את דלת הכניסה ולא ממתינים דקות ארוכות בזמן שכוח השיטור מבקש מהנוכחים לפתוח את הדלת, לא היה כל צורך בהבאת כלי פריצה לדירה. הבאת כלי הפריצה מחזקת את המסקנה בדבר סירוב הנוכחים בבית לפתוח את הדלת.

ובנוסף, בנסיבות שבהן היה חשד להחזקת סמים בדירה, ומאחר וקיים חשש מובנה להעלמתם המהירה, ולאור הקלות היחסית בהעלמתם, מובן הצורך של צוות השוטרים להכנס לדירה במהירות האפשרית ולא להמתין לבואו של האב, כפי שטענו ילדיו בסרטון. לאור דחיפות הפעולה והחשד להמצאות סמים (אף אם לכאורה) סבורני כי השוטרים פעלו כדין, וכי הם נקטו בכוח לא לפני שניסו להכנס לדירה על ידי דפיקות בדלת. בנסיבות המקרה, המתנת השוטרים לאב היתה מסכלת את מטרת צו החיפוש עקב החשד להעלמת ראיות, ולכן מקובל עליי כי הם נדרשו להכנס לדירה במהירות.

בסרטון מספר 4 מטעם הנתבעת באורך של 12:3 דק', נראה כי אכן נגרם נזק לדלת הכניסה של התובע וזאת כתוצאה ממהלומות מכשירי הפריצה של כוחות כיבוי אש שהוזעקו למקום על ידי המשטרה. אולם אלו הובאו למקום לאחר שהנוכחים בבית לא פתחו את הדלת. אין מחלוקת שנגרם נזק לדלת אך ברור כי הנזק שנגרם הוא תוצאת לוואי של פעולת צוות השוטרים שהגיע במטרה לפעול על פי צו

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 69291-07-19 פלוני נ' משטרת ישראל

החיפוש. התרשמתי כי פעולת השוטרים לא היתה רשלנית, וכי על רקע החשש להעלמת ראיות במהירות, היתה הדרך בה פעלו השוטרים סבירה בנסיבות המקרה.

על כן, הנתבעת פטורה מאחריות בנזיקין בהתאם סעיף 3 לחוק הנזיקים האזרחיים (אחריות המדינה), התשי"ב – 1952.

טענה נוספת שהועלתה על ידי התובע היא כי מאחד השוטרים נדף ריח של אלכוהול. הנתבעת הודתה כי אכן נערך בירור והדברים נכונים, אולם טענה כי הוא לא פעל תחת השפעת אלכוהול. אכן יש טעם לפגם בהתנהלות שכזו, אולם לצורך הכרעה בתביעה זו הדברים אינם מעלים או מורידים, שכן אין חולק שהנזק נגרם עקב פעולת השוטרים, אשר מצאתי כי היא חוסה תחת הגנת החוק, ומה גם שלא הוכח כי הנזק נגרם על ידי אותו שוטר ספציפי. אף הבירור שערכה הנתבעת העלה כי לא נמצא בסיס לחשד כי אותו שוטר היה נתון להשפעת אלכוהול תוך כדי הפעולה (מכתב קצין תלונות הציבור של מרחב ירקון מיום 28.7.19, שצורף לבקשת התובע מס' 10).

באשר לטענת התובע לפיצוי בגין נזקים שנגרמו לאשתו ולילדיו, הרי שהם אינם בעלי דין בתיק זה, ומשכך אין התובע יכול לתבוע עבורם בגין נזקים כלשהם אשר לטענתו נגרמו להם. סעיף 22 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) התשכ"ח- 1968 קובע כי:

"הזכות לתרופה בשל עוולה, וכן החבות עליה, אינה ניתנת להמחאה אלא מכח הדין".

בהקשר זה נקבע בפסיקה כי אין ביכולתו של ניזוק להמחות את זכותו לפיצוי לאחר.

לאור מכלול האמור, התביעה נדחת.

אין צו להוצאות.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום מקבלת פסק הדין.

פסק הדין מותר בפרסום ללא פרטים מזהים

ניתן היום, ד' סיוון תש"פ, 27 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 69291-07-19 פלוני נ' משטרת ישראל

צחי אלמוג, רשם בכיר

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8